

til at have ondt af den nuværende Jærnbanelinie mellem Helsingør og Kjøbenhavn, thi den har mere at bestille, end den kan overkomme, og kan ikke længere fyldestgøre. Det vil derfor være nødvendigt at sørge for en Udvidelse eller ogsaa søge andre Udveje.

Formanden: For en kort Bemærkning har den 4de Landstingsmand for 1ste Kredts (Oct. Hansen) Ordet.

Oct. Hansen: Jeg gaar ud fra, at det Beløb, der er beregnet til Klampenborg Stations Udvidelse, kun er beregnet til at kunne fortsætte Banen videre — den ærede Minister sluttede meget rigtigt sine Bemærkninger med, at den skulde jo forkættes — og til de derved nødvendiggjorte Arbejder. Det, jeg talte om, var egentlig noget andet. Det var Udvidelsen af Adgangen til Stationen, og det undrede mig, at det særlig er fremhævet, at der skal ske Udvidelse ved de andre Stationer, men ikke ved Klampenborg Station. Jeg haaber imidlertid, efter den ærede Ministers Udtalelse, at naar man tager fat paa Klampenborg Station, er det Meningen, at man ogsaa skal stasse en fornuftig og forbedret Adgang til den fra Omverdenen.

Jeg forstod den ærede Minister saaledes, at det, der bringer ham til med en saadan Sindsro at bære den tunge Støbne, at hans Jærnbaner det ene Aar efter det andet bleve staaede ned, det er Bevidstheden om, at han var skyldfri; det var ikke min Skyld, sagde den ærede Minister. Ja, det kan være en personlig Satisfaktion for den ærede Minister, og det kan berolige ham, men jeg har den gammeltdags Opfattelse, som jeg ogsaa tror, der staaer noget om i Grundloven, at Ministrene ere ansvarlige for Regeringens Førelse. Naar Ministeren, under hvis Departement visse Anliggender høre, og som er ansvarlig for, at der virkelig bliver gjort og gennemført noget med Hensyn til disse Anliggender, beroliger sig med, naar dette ikke sker, at han har gjort, hvad han kunde, saa tillader jeg mig ogsaa at nære nogen Tvivl, om det er rigtigt, idet jeg antager, at Ministeren netop paa Grund af sin Stilling, ogsaa sit Forhold til Rigsdagen, sin særdeles store Sagkundskab og Rendskab til de politiske Forhandlinger, maaste, naar han ikke netop var saa godmodig, at han kunde staa sig til No med, at han ikke havde Skyld, men at vi andre havde Skylden, kunde bevise, at de Anliggender, der ligge under ham, virkelig en Gang bleve fremmede gennem Rigsdagen,

Judenrigsministeren (Finger Slev):

Det ærede Medlem vil vel ikke have, at jeg skal tage Skylden for, hvad det ærede Medlem eller Landstingets Medlemmer eller Folketingets Medlemmer gøre, jeg har dog kun at bære Skylden og Ansvar for, hvad jeg selv udretter eller prøver paa at udrette, videre forekommer det mig ikke, at der er Grund til at udstrække mit personlige Ansvar. Hvorledes jeg i øvrigt vil affinde mig med mit personlige Ansvar, bliver et andet Spørgsmaal, derom kan det ærede Medlem have den Mening, at jeg handler forkert, men Gud hjælpe mig, hvis jeg skulde tage Ansvar for, hvad de Herrer Rigsdagsmænd have Skyld i og ikke Skyld i.

Da ingen yderligere ønskede at høre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rump: Jeg skal tillade mig at foreslaa det foreliggende Lovforslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer. Saafremt dette maatte blive vedtaget, agter jeg senere at foreslaa henvist til samme Udvalg Forslag til Lov om forskellige ny Statsbaneanlæg i og ved Kjøbenhavn, og derimod med Hensyn til de to andre Jærnbaneforslag, som ere til Forhandling i Dag, at foreslaa nedsat et særligt Udvalg paa 9 Medlemmer. Jeg skal til Forklaring heraf bemærke følgende. Under Forhandlingen i forrige Samling fremkom der fra 4de Landstingsmand for 1ste Kredts (Oct. Hansen) Forslag om at nedstætte et særligt Udvalg til Behandling af Lovforslaget om Statsbaneanlægene ved Kjøbenhavn under Henvisning til, at det Jærnbaneudvalg, som vi den Gang havde her i Tinget, var blevet valgt uden Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Det skete ikke den Gang, man søgte ved Behandlingen i forrige Samling at gaa andre Veje, for at komme ud over den Mangel, at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til Kjøbenhavn, men jeg erkender, at det er rigtigt at søge dette Forhold forandret, og det, mener jeg, kunde ske paa den Maade, som jeg her har anført. Det var da naturligt paa Grund af det Forhold, hvori Klampenborg—Helsingør Banen staaer til Kjøbenhavn, at samle disse 2 Lovforslag i et Udvalg og lade de to andre Lovforslag gaa til et andet Udvalg. Jeg foreslaar altsaa det foreliggende Lovforslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.